

Til kulturministeren (15/3 04) af:

Bodil Kornbek (KD):

»I hvilke tilfælde kræver det samtykke fra rettighedshaverne at vise film i en skoleklasse, og i hvilke tilfælde kræver det ikke samtykke?«

Supplerende svar (10/5 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

I forlængelse af mit foreløbige svar af 25. marts 2004 kan jeg oplyse, at Kulturministeriet har modtaget en række henvendelser om, hvorvidt visning af film i skoleklasser er offentlig fremførelse og dermed kræver samtykke fra rettighedshaverne efter ophavsretsloven. Ministeriets svar, som også er gengivet på www.kum.dk, lyder som følger:

»I bemærkningerne fra 1995 til ophavsretslovens § 21 anføres bl.a. følgende:

»Ved klasselokaleundervisning kan fremførelse af værker normalt ikke antages at være offentlig i ophavsretslovens forstand.«

På baggrund af disse lovmotiver, der ikke skelner mellem filmværker og andre værker, er det Kulturministeriets opfattelse, at det normalt ikke kræver samtykke fra rettighedshaverne at vise en film i en skoleklasse. Det er i den forbindelse uden betydning, om filmen er købt, lejet eller optaget fra tv. Af principielle grunde kan ministeriet ikke vurdere, i hvilke konkrete tilfælde der er tale om offentlig eller ikke-offentlig visning i en skoleklasse.

Hverken lovbemærkningerne eller domstolspraksis siger noget om, hvorvidt et skolebibliotek må anskaffe og distribuere film til brug i de forskellige klasser uden først at have indhentet samtykke fra rettighedshaverne.

Reglerne i ophavsretsloven kan ikke ensidigt fraviges af rettighedshaverne. En fravigelse kræver en aftale mellem parterne. Hvis rettighedshaverne opstiller egne regler for institutionsvisning, er reglerne således ikke nødvendigvis udtryk for gældende ret.

Det er ikke Kulturministeriets opgave at forhandle med rettighedshaverne om betingelserne for visning af film i skoler, institutioner m.v., men i givet fald vil skolernes eller kommunernes organisationer eventuelt kunne gå ind i en sådan forhandling.

Kulturministeriet skal understrege, at den endelige afgørelse af de rejste spørgsmål hører under domstolene.«

Undervisningsministeriet har i et brev af 27. april 2004 oplyst, at ministeriet har et samarbejde med Nordisk Film Vision om tilvejebringelse af såkaldte pakker af film til undervisningsbrug. I samme brev udtaler Undervisningsministeriet:

»Undervisningsministeriet har forståelse for, at skoler eventuelt – på baggrund af risikoen for at blive mødt med en retssag – ikke ønsker at bruge købte film uden et særligt samtykke fra rettighedshaverne, og ministeriet vil derfor indtil videre fortsætte den hidtidige praksis med at tilvejebringe tilbud om spillefilmpakker til dette formål.«

Jeg mener ikke, at Kulturministeriet og Undervisningsministeriet har divergerende holdninger i denne sag. Kulturministeriet har givet udtryk for, på basis af lovens forarbejder, at det normalt ikke kræver samtykke fra rettighedshaverne at vise en film i en skoleklasse, og i den forbindelse taget et sædvanligt domstolsforbehold. Undervisningsministeriet har udtrykt forståelse for, at skoler for en sikkerheds skyld indhenter samtykke.

Kulturministeriet har i sit standardsvar anført, at parterne, dvs. rettighedshaverne og de kommunale myndigheder, der har ansvaret for skolerne, kan optage forhandlinger med henblik på at sikre klarhed på dette område. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis parterne optager sådanne forhandlinger, således at der forhåbentlig kan skabes enighed om, hvornår der skal indhentes samtykke til visning af film på skoler.

Spm. nr. S 3518

Til socialministeren (26/4 04) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke merudgifter der vil være forbundet med at udvide ledsageordningen, således at den også omfatter folkepensionister?«

Begrundelse

Mange ældre har et reelt behov for ledsagelse, når de er blevet folkepensionister. Dette kan ikke lade sig gøre i dag, medmindre man er visiteret til ordningen, inden man bliver folkepensionist.